

2. Henning Mortensen: *Hunden* (2010)

Teksten er fra novellesamlingen Albert Colds drømme om Dronningen, 2010.

Jeg hedder Elin. Og jeg vil ikke mere. Ikke mere af det samme i al fald.

Oktober.

Andre steder i verden er der store skovbrande. Her er vådt og stille.

5 Jeg har lånt min søsters fritidshus. Sådan noget har jeg aldrig gjort før. Det er femogtyve år siden, jeg sidst har boet alene. Man går forbi en lille sportsplads. Så kommer der et glaspusteri¹, og derefter er der fyrretræer og fritidshuse på en bred skråning ned mod fjorden.

Der ligger en masse æbler på græsset bag huset. Sidste nat hørte jeg en hund gø lige i nærheden. Jeg forstår det ikke. Der bor ikke andre på denne årstid. Ikke i nabohusene så vidt jeg ved.

10 Jeg var ikke klar over, at jeg ville blive bange. Men jeg har en brødkniv liggende parat under sengen.

Hans sidste druktur var så uhyggelig. Men han kan vel ikke regne ud, at jeg er her. Kan han?

Oktober.

15 Jeg har samlet en del æbler sammen af dem, der ikke er rådne. Har spist dem, som de er, uden videre, men har også lavet lidt æblegrød. Det er, når man kommer fra storbyen, så tænker man ikke lige over, at der kan ligge mad parat på jorden.

Den her måned er lidt svær at finde ud af, synes jeg, hverken fugl eller fisk². Der kan være acceptable dage, og der kan være dårlige. Eller en blanding. Puré³.

Men jeg regner ikke med at skulle bruge kniven til andet end for eksempel franskbrød. Den ligger bare under sengen fra aften til morgen for en sikkerheds skyld.

20 Der kan jo også komme andre.

Måske tilhører hunden en hjemløs, som har skjult sig et eller andet sted i et hus. Jeg har hørt mennesker sige, at de har svært ved at forestille sig, hvordan det er at være hjemløs. Sådan har jeg det ikke.

25 Sportspladsen ligner et gammelt tæppe, der er slidt huller i. Den bruges vist kun i sommersæsonen. Det er et ungt par, som har glaspusteriet, siger min søster. Men jeg ved ikke ret meget om det. Der ligger vandpytter i hullerne. Det skulle man ellers ikke tro med alt det sand. Det plejer at suge vandet til sig, sand. Måske er grunden forurennet. Men jeg ved ikke noget. Nej, jeg ved ingenting.

---

¹ glaspusteri: *et værksted hvor man arbejder med at lave ting af glas*

² hverken fugl eller fisk: *hverken det ene eller det andet*

³ Puré: *en slags mos af fint blendede grøntsager eller frugt*

Sommetider lyser det rødt inde fra glaspusteriet. Men hvad ved man om nogen ting? Jeg ved ikke noget som helst. Kun at jeg ikke vil mere.

30 Der er elektrisk ovn. Og min søster har foræret mig en trøje fra Island, som hun købte til mig, sidste gang hun var deroppe og rode. Hun er geolog⁴ og den eneste i familien med en ordentlig uddannelse. Hundrede procent uld. Så jeg holder varmen.

Der ligger sten på hylde og i vindueskarme. Jeg må indrømme, at jeg ikke ved ret meget om dem. Der er også forstening⁵, mønstre, som er kønne og interessante. Måske ikke så interessante. Jeg
35 kan jo ikke vide, hvor interessante de er. Jeg ved ikke noget om dem. Måske er de uinteressante. Men kønne, det er de i hvert tilfælde. Den slags behøver man jo ikke diskutere. Det er ens egen sag. Det med om noget er kønt eller ej. Det er måske det eneste, man har for sig selv. Og ensomheden. Og angsten. For jeg er vist mere bange, end jeg vil indrømme.

Og nu bliver det igen aften. Tidligt mørkt. Jeg kan se fjernsyn. Der står et lille apparat i et hjørne.
40 Det har for øvrigt også en sten liggende oven på sig. Men jeg gider ikke se fjernsyn. Ikke flere skovbrande. Jeg går tidligt i seng med nogle lamper tændt her og der i forskellige rum, så det udefra ser ud, som om her er flere mennesker i huset, end der faktisk er. Det er sådan noget, man ikke ved på forhånd.

Du kan da bo ude i huset, det var, hvad hun foreslog, og det var sødt af hende, du kan da bare bo
45 ude i huset, lige så længe du har lyst. Men man ved ikke noget på forhånd, man tror, det er ren og skær fornøjelse, en slags ferie eller sådan noget, der kan give lidt tryghed, så verden kan forandre sig.

Nå, jeg tager selvfølgelig nogle piller, som hun gav mig, ellers kunne det slet ikke gå. Hun tager dem selv nu og da, og det skulle man ellers ikke tro med sådan en god uddannelse og al den viden.

50 Så jeg ligger altså her med kniven under sengen. Ligger og lytter. Og så må jeg være faldet i søvn, for jeg vågner med et sæt og kan høre, at hunden gør. Det må være den samme hund. For det er den samme lyd, den samme gøen.

Jeg synes, det lyder, som om hunden er meget tæt på huset, ikke helt henne ved det, men meget tæt på. Og jeg skal love for, at dyr, som jo ikke har ord, alligevel kan udtrykke meget med deres
55 stemmer. Og denne hund siger, at den ikke er glad, slet ikke. Måske er den også bange. Sådan lyder den, synes jeg, men det er måske, fordi jeg selv er bange.

Jeg står op fra sengen og går lidt rundt i huset, kigger ud, men ser kun nogle svage lyspletter, nogle af dem må komme fra den anden side af fjorden. Jeg tænker, at hvis der er en hund, så må der også være et menneske. Ingen lader en hund løbe alene rundt i natten.

60 Lidt efter lyder det, som kommer dens gøen længere borte fra, og til sidst hører lyden op. Jeg fryser. Tager den islandske trøje uden på min natkjole og går atter i seng.

---

⁴ geolog: en person der beskæftiger sig med geologi (viden om jordens tilblivelse og opbygning)

⁵ forstening: et aftryk fra fx plante eller dyr, der er bevaret fra forhistorisk tid

65 Tænk, hvis man var to om et glaspusteri. Hvad kunne man ikke lave sammen af kønne ting? Og glas holder i tusind år. Hvis det da ikke får glaspest⁶. Men det er noget, jeg ikke kan tale med om. Hvad ved jeg om glaspest? Jeg ved ingenting. Men jeg ved, at jeg gerne ville have lavet noget kønt sammen med et andet menneske, måske med det menneske, jeg var mest glad for i hele verden. På den måde ville jeg gerne have haft det.

Hunden.

Nu bjæffer den igen. Hyster.

---

⁶ glaspest: *hvidlig belægning på glas*